

Threes Anna's eenzaamheid

Na lang 'wachten, wachten en smeken om geld' gaat Threes Anna dit na-jaar eindelijk de film regiseren die ze al acht jaar wil maken. De romanversie van *The Bird Can't Fly* heeft ze al klaar. Want behalve regisseur is ze 'per ongeluk' ook schrijver geworden. Haar derde roman, 'De stille stad', handelt over cultuurverschillen tussen oost en west. 'Je kunt een verhaal ook uit de hemel vertellen.'

door THEO HAKKERT

De roman begon bij de achterbuurvrouw van wie ze alleen het bestaan vermoedde. Threes Anna (47) had haar nog nooit gezien. Met een groot glas lindebloesemthee in de hand wijst ze naar een achterbalkon van een bovenwoning in de Amsterdamse Pijp. 'Jarenlang al woont daar een familie waarvan de vrouw nooit buiten komt. Ik had alleen de man ooit gezien. Altijd zijn de gordijnen dicht. Op een dag zag ik de vrouw daar over het balkon hangen. Ze had een pvc-buis in de hand.'

Nadere inspectie leerde dat de vrouw provisorisch een open veiligheids-speld onderaan de buis had bevestigd. In de hoop op deze manier een gevallen oude sok op te kunnen vissen. 'Dat ging natuurlijk van geen kant. Ik pakte de sok en prikte 'm aan de speld. Ze zei 'Dank je' in een soort Nederlands. Daar begon het idee voor mijn nieuwe roman. Wat zou het opleveren wanneer ik iemand in een wereld zou plaatsen waar ze geen contact maken?'

Tokio

Die wereld werd niet Amsterdam, zo blijkt uit Threes Anna's derde roman, 'De stille stad'. Het decor is een grote Aziatische stad, die naamloos blijft, maar waarin de lezer Tokio mag herkennen. Threes Anna (Schreurs) was in de jaren negentig artistiek leider van het vermaarde locatietheatergezelschap Dogtroep, maar in de jaren tachtig had ze al eens acht maanden in Tokio gewoond en gewerkt. 'De stad is groot, gigantisch, eindeloos en niet mooi. Ik woon graag in grote steden, ik voel me er direct thuis, maar in Tokio niet echt. Ze hebben maar een paar oude gebouwen, tempels en zo, maar de rest is groot en steeds nieuw.' In die wereld raakt Rosa Waterman verzeild. Ze werkt in Nederland in een

restaurant, waarvan de eigenaar een grote bewondering koestert voor de Japanse topkok Hon, wereldwijd vermaard om zijn vis. Rosa weet een plekje in Hon's organisatie te veroveren en reist naar Tokio om letterlijk de kunst af te kijken. Daar belandt ze echter in het deel van de keuken waar vissen worden schoongemaakt. Verder dan dit voorgeborchte komt ze niet. Ze stuit op een muur die is opgetrokken uit onbegrip, stugheid, cultuurverschillen en taalbarrières.

'Aziatisch moest het worden. Eenzaamheid, geen contact meer. Vis is daarbij mooi symbool.' De lezer verkeert de hele roman in het hoofd van Rosa Waterman en ziet haar een strijd aangaan die ze niet kan winnen. 'Ze komt voor een obsessie en ontdekt dat heel moeilijk wordt.' Rosa's geld raakt op en via collega's wordt ze animeermeisje, maar ook al gaat het daarbij om verbale contacten met mannen, het doorbreekt haar isolement niet. Leverde de onbekende achterbuurvrouw ongewild het idee, de extra informatie die Threes Anna nodig had haalde ze, behalve uit eigen ervaring en verbeelding, uit mailcontact met een Belgische vrouw die al heel lang in Japan woont. Zij is daar getrouwd. 'Haar kon ik van alles vragen. Ze deed me in die mails een dramatisch verhaal. Hoe moeilijk het is, hoe eenzaam, en hoe ze, nog altijd, moet knokken tegen het verschil in cultuur.'

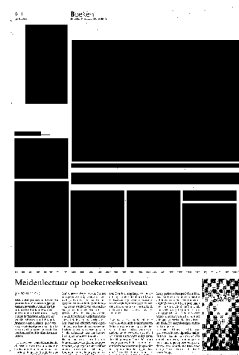
Per ongeluk

'Per ongeluk' is ze ooit begonnen aan wat haar debuut zou worden: 'De kus van de weduwe'. 'Ik kan gewoon niet niks doen. Ik was toen al met die film bezig en ik moest zo lang wachten. De periode tussendoor moest ik iets doen. En dat werd een boek. Want een boek kun je alleen; voor theater en film moet je mensen hebben. Schilderen had ook gekund, maar dan mis je toch de dramatische lijn waar ik altijd mee werk. Ik begin ergens en maak een dramatische boog. Het moet ergens naar toe. Schrijven voor Dogtroep, aan een roman, de film: veel is het zelfde.

Haar film gaat werkelijkheid worden. In mei klaar is de bedoeling. Nederlandse première waarschijnlijk in september. De romanversie is bijna klaar. Dat wordt te zijner tijd haar vierde roman. Heeft ze het gevoel dat ze een plek in de Nederlandse literatuur heeft gekregen? 'Dogtroep bestond al jaren toen we nog steeds door de meerderheid niet serieus werden genomen.

Ik heb nu drie boeken geschreven. Op een gegeven moment komt er een omslag. De omslag bij Dogtroep kwam ook. Je moet geduld hebben. Door sommige mensen word ik als schrijver heel serieus genomen, door anderen niet. Ben je als je één film hebt gemaakt een cineast? Ben je met één boek een auteur? Werkt het zo? Je moet ook geluk hebben.'

Threes Anna: De stille stad. Roman. 256 pag's., € 17,95. Uitgeverij Querido.

Threes Anna: 'Ben je als je één film hebt gemaakt een cineast? Ben je met één boek een auteur?'

Foto DAVID VAN DAM